

Schriftlezing:

JOHANNES 21 : 15 - 23

"GELOVEN 'VOOR EVEN' OF 'FOR EVER'?"

DOOR KLAAS DE BOER

Ja, lieve mensen, geloven voor "even" of voor "ever". Nu, het is een woordspeling en er is in feite maar één letter verschil. *Even* of *ever*: de *n* en de *r*. Maar die verschillende letters maken heel veel uit. Ze zijn in feite een wereld van verschil.

Ja, geloven voor even, dat kan nog wel. Als je zo'n prachtig lied zingt als "Wilt u van zonde en schuld zijn verlost?" wil je dat wel geloven. Misschien dat u ook uit uw hart gezongen hebt: "'k Heb geloofd en daarom zing ik." Nu, dat wil je toch wel geloven voor even? Maar voor ever? In alle omstandigheden van je leven? Altijd? Overal? Dat is moeilijk! Ben je altijd een christen? Want moet je niet vaak keuzes maken?

Kiezen doe je natuurlijk heel vaak in je leven. Dat begint al als je heel klein bent. Dan moet je kiezen uit de snoepjes die je mag hebben. Dat gebeurt bij ons in huis nogal eens als de kleinkinderen komen. Dan mogen ze kiezen en die kleuren zijn zo verlokkelijk. Dat vinden ze geweldig. Of ze mogen een spel kiezen. Dat vinden ze ook zo moeilijk. Kiezen is moeilijk.

Later word je groter en moet je je schoolkeuze maken. Nu, dat maakt voor een deel nog de test uit, maar meestal kies je zelf. Als je later groter bent als jongen of meisje en je wilt met een ander door het leven gaan. Of je gaat op jezelf wonen en je mag een huis kiezen. Dat is moeilijk. Of een baan... De plek waar je gaat wonen... Je gaat misschien wel kiezen waar je met vakantie naartoe gaat. Ook altijd zo moeilijk.

Zo is het ook zo moeilijk om in het geloof te kiezen. Ja, het is niet moeilijk voor even, maar voor ever? Want soms kun je ook de verkeerde wegen gaan. Ik heb dat vaak met jonge mensen. Wanneer moet je nu kiezen? Ik noem dan vaak de alledaagse voorbeelden: bijvoorbeeld de tv. Je moet kiezen: wat zap je ervoor en wat zap je weg? Ja, die afstandsbediening is heel makkelijk. Wat laat je nu staan? Sigaretten en drugs en andere middelen. Wat kies je? Want ze hebben je zo in hun macht. Welke weg kies je? Niet voor even, maar voor ever? Welke weg ga jij?

Weet u wat er altijd gezegd wordt? "Daar hadden ze in de Bijbel geen last van. In de Bijbel hadden ze het heel makkelijk: daar werd het allemaal van tevoren uitgemaakt. Dan had je het niet uit te zoeken." Dan probeer ik wel eens van die Bijbelse voorbeelden te noemen en dan zeg ik: "Denk nu eens aan Jozef." Jozef had een hoge positie, leefde bij Potifar en zijn vrouw is een beetje gek op hem. Die Egyptische vrouwen zijn natuurlijk mooi. En ze wordt hem ook nog aangeboden op een presenteerblaadje. "Kom bij me liggen. Niemand ziet het. Niemand weet het toch?" Dan kiezen en dán staande blijven! En wat deed Jozef? Hij koos en hij maakte dat hij weg kwam. Hij bleef staan. Hij koos dus voor ever.

Nog zo'n man - u kent hem vast: David. Een man naar Gods hart. Met heel veel gaven: een dichter, een fijngevoelig mens, een musicus en een denker. En ook nog een geweldige held die bleef staan in het geloof. Daarvan zou je nu zeggen: "Dat is een gelovige voor ever." Een veldheer in optima forma. Hij

sprak onder het machtige firmament met God en hij dichtte zijn Psalmen.

En toen? Op het toppunt van zijn macht? Hij was niet meegegaan met het leger. Dan loopt hij daar over zijn dakterras en dan ziet hij... Bathseba. Een charmante vrouw. En het enige wat hij zeggen kan, want de hartstocht had hem te pakken: "Laat haar komen." David, wat kies je nou? Voor ever? Nee, nu eventjes niet aan denken, nu even niet. En... hij koos verkeerd. Tsja...

In de Bijbel hadden ze het dus niet zo gemakkelijk. Die mensen konden ook in onze tijd geleefd hebben. Die konden precies meegemaakt hebben wat wij moeten doen: kiezen als er verleidingen op je afkomen. En wat doe je dan? Wat doe jij als je al die kiosken ziet en je mag je lectuur kiezen, de grootste verleiders? Welke weg kies je?

Nu weet ik wel, het zijn allemaal van die zeepbellen die soms ontploffen en voor even prachtig zijn. Verleidingen lijken allemaal ook zo mooi. Maar wat kies je nou? Voor ever geloven of voor even? David had het ook nog weggestopt in zijn onderbewuste. Hij wilde er niet van weten. Weg... David was toen even het uitzicht op God verloren. Dat is wat als je het uitzicht op God kunt verliezen.

En dat heeft die Petrus nu meegemaakt? Petrus is voor mij zo'n krachtpatser in het geloof. Dat is nu iemand die er voor uit durfde komen. Dat is echt iemand die er voor ging. Die echt geloofde voor ever. Hij was misschien net zoals Ruth die zei: "Dat is mijn God." Maar toen het er op aan kwam.... U kent het toch? "Ik ken Hem niet."

Wie had dat nu gedacht van die Petrus. Ik niet. Zo ontdek je vaak dat mensen op het kruispunt van hun leven anders zijn. Kruispunten, grenssituaties, ze kunnen soms zo moeilijk zijn. Dan moet je keuzes maken en dan kun je verkeerde keuzes maken. Durf hebben om de goede keus te maken. Geloven, dat is voor ever: "Here God, wat wilt U dat ik doen zal?"

Nu eens eerlijk daar uit Abbenes, doe je dat altijd? Kom je er altijd voor uit? Op school of op vakantie, in een andere omgeving? Ben je dan gelovige voor ever of... of laat je het maar zitten? Als er geen sociale controle is, dan zwijg je vaak. Geloven voor even. Maar als men je kent en er naar je gekeken wordt, dan lijkt het wel voor ever. Maar als het een klein beetje moeilijk wordt, net zoals bij David? Dan spreek je niet, dan zwijg je, dan kies je.

Ja, je bent vroeger misschien wel gedoopt, maar wat weet je daar nog van? Misschien heb je jaren geleden nog wel belijdenis gedaan in dat kleine kerkje en heb je daar geknield gelegen en heeft de gemeente je toegezongen. Och ja, toen was het voor ever. Maar het is weggezakt. Wat kies je nu op kruispunten? "Uw God is mijn God."?

Dan Petrus. Hij koos... Petrus? Misschien bent u het zelf wel. Misschien dat jij net zoals Petrus bent: "Al zou iedereen U in de steek laten, ik niet!" Hij liet zich geen oor aan naaien, nee, hij sloeg Malchus het oor af!

En toen gebeurde het... Hij stond zich te warmen bij een vuurtje en toen hoorde hij die stem van die meid tegen hem zeggen: "Jij hoort toch ook bij Hem?" En toen zweeg hij... Toen loochende hij Zijn Heiland. Toen klonk het: "Ik ken Hem niet!"

Petrus, geloven voor ever of voor even? Petrus, jij bent toch zo'n boom in het geloof? En wat blijft er nu van over? Als iemand Jezus kent, dan ben jij het toch? Je hebt toch gezien hoe Hij Zijn wonderen deed, toen Hij Zijn macht uitvoerde? Je was er toch bij toen Jezus over het water liep en Hij je handen greep en je heeft gered? Je was er toch bij? Toen was het voor ever. En nu? Voor even...?

En, Petrus, Jezus heeft toch tegen je gezegd: "Jij bent een echte rots waarop Ik bouwen kan. Op deze Petra zal Ik Mijn gemeente bouwen."? Voor ever of voor even? Petrus, waar ben je nu? Een rots die wankelt? "Jij hoort toch ook bij Hem?" "Welnee! Ik ken Hem niet!" Hij verloochent het verlossingswerk van zijn Heiland. Dat had ik nu van iedereen verwacht, behalve van Petrus.

En nu wij. Jij hoort toch ook bij Jezus? Is dat aan je te zien in je daden? In je praten? Jij hoort toch ook bij Jezus als je zit op verkeerde wegen waar een christen niet hoort? Maar iedereen doet het toch? Je hoort toch ook bij Jezus als je een woord moet spreken, maar je doet het niet? Je hoort toch ook bij Jezus...? Ja, wat dat betreft zijn wij net zoals Petrus. Petrus heeft natuurlijk met die vraag geworsteld: hoe kom ik eruit?

Een paar dagen later ontmoet hij Jezus. Dan heeft hij zijn oude beroep weer opgenomen van vissersman. En dan zijn we bij de geschiedenis die we gelezen hebben, die boeiende geschiedenis: de ontmoeting van Jezus met Petrus. Drie keer heeft hij gezegd: "Ik ken Hem niet." En dan? Je levenshouding, Petrus, in woorden en daden, voor ever, wat is ervan terechtgekomen? Je hebt het niet gedaan...

Dan die diepe vragen van Jezus: "Petrus, heb je Mij waarlijk lief? Is jouw liefde voor Mij nu groter dan je liefde voor een ander?" "Och, Heer, U weet het..." "Petrus, heb je Mij waarlijk lief? Meer dan al die andere dingen? Mag je Me graag? Hou je van Me?" "Here God, U weet toch alles, U weet toch dat ik van U hou?" Dan kijkt Jezus Petrus in de ogen: "Hou je van Me?" "U weet het toch, U bent er toch van overtuigd?"

Daarom is het zo geweldig dat u hier zit vanavond en dat u er elke maand bent. Jezus roept je en Hij zegt: "Jij hoort er toch ook bij? Ga jij ook in woorden en daden Mijn grote daden laten zien?" Woorden en daden: één woordje in de Bijbel, dat hoort bij elkaar, het woordje: *dabar*. Misschien dat je mensen eens een keer moet aanspreken en dat je mensen, net als Jezus, in de ogen moet kijken en dat je een keer tegen mensen moet zeggen: "Hou je van Jezus?"

Lieve mensen, welke weg kies je nu? Dat is moeilijk, hè? Kies je nu in het geloof voor even? Dat is makkelijk. Of kies je voor ever? Dat is moeilijk. God wil dat je opbloeit, dat je Zijn kind wordt, dat je een Zondagskind bent, dat je Zijn liefde leert kennen, dat je Zijn volheid mag zien. En vandaag: welke weg kies je? Moeilijk, hè?

Staat er dan een beloning op als je die goede weg gekozen hebt? Sommige mensen denken dat: dan krijg je als beloning de hemel. Dan krijg je misschien een ridderorde of zo.

Vergeet het maar. Weet u wat Jozef als beloning kreeg toen hij op de vlucht ging voor het verkeerde, toen hij koos en zei: "Ik ben een gelovige voor ever, ook in die omstandigheden."? Weet u wat hij voor beloning kreeg? Dertien jaar in de gevangenis! Van zijn 17^e tot zijn 30ste in de cel, zuchten achter de tralies en dan ook nog vergeten worden.

Geloven voor even of voor ever, het is een levenshouding. Het is een manier van leven. Het hoort erbij. Maar je moet het wel durven.

Nu heeft Jezus voor u gekozen. En Jezus heeft niet *voor even* gekozen, niet voor even, nee, *for ever*! Drie keer: "Heb je Mij lief? Hou je van Me. Echt, mag je Me graag?" vraagt Jezus.

Nu weet ik wel, wij zitten als christenen in de beklagdenbank en we hebben soms weinig meer in te brengen dan lege briefjes en lege banken. Maar we hebben wel de Koning aan onze zijde staan.

En Jozef? Nadat hij al die jaren vergeten was, werd hij koning van Egypteland. Hij moest dat volk redden rondom de Middellandse Zee. Hij werd de redder van de wereld voor ever.

En wij? Gelukkig hij of zij die kiest voor het leven. Kun je dat dan? Ja, dat kan. Dan word je gelukkig. Dan word je vrij. Probeer er maar aan te denken: God is er altijd. En dat is een bewuste keus. Hoe kies je nou? Voor ever? Ja? Dat is de hemelse keus. Dat is de weg naar de nieuwe toekomst. Dat is de weg naar Jezus. Dat is Zijn kruisweg. Dan durf je ook wat te doen. Dan heb je er zelfs je leven voor over. Voor ever....

Het is nog maar een paar weken later. Dezelfde plek waar Petrus had gezegd: Ik ken Hem niet! daar staat ie in de beklagdenbank. Zou dat meisje er nog zijn die hem toen ontmaskerde? Zou die man er zijn die hem aan de uitspraak herkende: "Petrus, jij hoort erbij!"? Dan lees je in Handelingen 4 vers 13: "En Petrus ging vrijmoedig spreken over zijn geloof en de mensen verwonderden zich." En er staat wat bij: "Ze kenden hem omdat hij bij Jezus geweest was."

Geloven is op de leerschool van Jezus zijn. Niet voor even, nee, voor ever. Laten zien dat je bij het leger van Jezus hoort. Dan is de reactie van de mensen: verwondering. Hoe kan dat? Maar het is ook een bemoediging. Want je hoeft je niet voor Jezus te schamen. Hij is een machtige Heiland die nimmer de Zijnen vergeet.

Op weg hier naartoe had ik de radio aan. Er werd een lied gezongen in het Engels: het Hallelujakoor van Händel en je hoorde het zingen: "... for ever and ever!"

Nu de vraag: hoe gelooft u nou? Voor even? Of voor ever? Ik hoop dat je dan dat Hallelujakoor nazingt: "... for ever and ever. Amen." En wij gaan zingen: "Halleluja, lof zij de Heer!" Amen.